

ת"פ 20 - מדינת ישראל נגד תומר טוביה

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"פ 20-04-38687 מדינת ישראל נ' טוביה (עוצר)

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

על-ידי ב"כ עו"ד יוסי קורצברג ועו"ד שלி קופין

נגד

תומר טוביה

על-ידי ב"כ עו"ד גלעד מנשה

הנאשם:

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתייחס לעבירה של נשיאת נשך שלא כדין, לפי סעיף 44(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**). הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה כל צד טعن על-פי מיטב שיקול דעתו.

2. על-פי עובדות כתוב האישום, ביום 22.4.2020 בשעה 13:57, נסע הנאשם ברכב מסווג סקודה יחד עם שני אחרים, כשהוא נושא אקדח חצי אוטומטי Reunies Dictator מודל 6.35 מ"מ (להלן - **האקדח**), מחסנית המתאימה לאקדח וארבעה כדורים קליבר 6.35. משהבחן הנאשם בשוטרים רוכבים על אופנו משטרתי ולבושים מדי משטרה, יצא הנאשם מהרכב והחל לירות ברוחב. בעקבות זאת, דלק אחד השוטר אחר הנאשם תוך שהוא צועק לעברו: "**עצור משטרה, אתה עצור**", אולם הנאשם לא שעה לקליראות והשליך לתוך חצר בית פרטី ברוחבו את האקדח, את המחסנית ואת הcadors. בשלב זה הודיע השוטר לנאשם כי הוא עצור.

באיות לעונש

3. מטעם התביעה הוגש גילון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (תע/1), ממנו עולה כי לנאשם ארבע הרשעות צו אחד לדרכי טיפול, כמפורט להלן: עבירה של החזקת סכין שלא כדין בגין נדון ביום 24.6.2020 לעונש מאסר על תנאי, עבירה של החזקת סמים שלא לצורך עצמית בגין נדון ביום 11.11.2019 לעונש **מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים** (ובនוסף הפעלת מאסר על תנאי); עבירות של פריצה לרכב, גניבה מרכב, היzik בצדון לרכוש, הפרת הוראה חוקית והחזקת סם לצריכה עצמית בגין נדון ביום 4.2.2018 לעונש **מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים**; עבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמורות בגין נדון ביום 29.1.2013 לעונש **מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים**; עבירות של איומים, תגרה והחזקת סכין שלא כדין בגין נדון ביום 18.9.2011 לצו של"צ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

4. מטעם ההגנה הוגש תעודת רפואי בעניינו של הנאשם (גע/1) ותעודת רפואי הקשור לאביו של הנאשם (גע/2).

עמוד 1

טיעוני הצדדים לעונש

5. **התובע**, עו"ד יוסי קורצברג, עמד בטיעונו על חומרת המעשה וטען כי מרצף ההרשעות המניות ברישומו הפלילי של הנאשם עלתה מגמה ברורה ומטרידה של הסלמה במעשים וברמת האלים. כך נטען לדוגמא, כי בסמוך לגיל 16 הלך הנאשם לבתו של נער עמו הסתכסר כשהוא מצויך בסכין ואך בגל שהנער אחר לא יצא מביתו הנטהו הורשע בעבירה של החזקת סכין, כשבורר כי הלך בכונה לזכרו; שנה לאחר מכן שב להלך לביתו של אחר כשהוא מצויך בلوم ובסכין והפעם גם ذكر 4 דקירות; במקרה דנא הנאשם כבר לא הסתפק בסכין אלא נשא עמו אקדח תוך כדי בריחה משוטר, וההציגו במחסנית ובכדורים מעידה על כוונה לעשות בו שימוש.

עוד נטען כי גילוון הרישום הפלילי של הנאשם משקף תמונה עגומה אודות מסוכנותו; וחurf גילו הצעיר - הנאשם לא משנה את דרכיו, הוא המבצע העיקרי העיקרי והענק הצפוי כתוצאה מביצוע העבירה ברור על רקע עברו הפלילי.

לדברי התובע, גם אם הודהה הנאשם הובילה לחסכו בזמן ציבורי, היא נעדרת כל אלמנט של הפנה נכון מוטיב החזרתיות העולה מגילוון הרישום הפלילי.

לאור האמור, עתר התובע לקביעת מתחם עונשה שנע בין 30 ל- 60 חודשים מאסר ולמיומו של הנאשם ברף העליון של המתחם.

6. **הсанגור**, עו"ד גלעד מנשה, התייחס בטיעונו להודאותו של הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוקן מבני שגوبשה הסכמה לעניין העונש, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ולנטילת האחריות, ציין כי בנגדו לדברי התובע, הנאשם כן מביע חרטה על מעשיו. הסנגור הפנה גם לטעותות הרפואיות שהוגשו בעניינו של הנאשם ושל אביו.

ההגנה לא חלקה על עברו הפלילי ועל חומרת העבירה אולם לשיטתה אין בעברו הפלילי עבירות נשק ויש לעורר הבחנה בין מתחם עונשה המבוסס על עבירות של נשיאת אקדח מהסוג אותו נשא הנאשם, לבין עבירות המבוצעות באמצעות כלי נשק מסוימים יותר כגון תת מקלע או אקדח 9 מ"מ. עוד נטען, כי האקדח שנשא עמו הנאשם לא היה דרוך, המחסנית הייתה מופרדת מהכדורים, זמן הנשיאה היה קצר ביותר ובפועל לא נגרם נזק.

לאור האמור, עתר הסנגור לקביעת מתחם עונשה שנע בין 9 ל- 18 חודשים מאסר ולמיומו של הנאשם במחצית התחתונה של המתחם.

7. **ה הנאשם** בדברו האחrown הביע חרטה על מעשיו, טען כי הוא חש בשזה לאחר ששמע את סקירת רישומו הפלילי, ולא יודע כיצד הגיע למצב בו הוא נמצא.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש הולם

8. בתי המשפט חזו פעמיחר פעם על חומרתן של עבירות נשק והסכמה הרבה הטמונה בהן "בעיקר בשל כך שubitrotot mesug zeh makiyot potenziyal lahsalma ubriyinat yozrotot sicun meshiy ochmor shelom hizbor veivitchoono" (ע"פ 3156/11 זראייה נ' מדינת ישראל, פס' 5 (21.2.2012)).

הערכים החברתיים הרלוונטיים לעבירות נשק הם הגנה על שלום הציבור וביטחונו ועל הסדר הציבורי, זאת לאחר שUberות אלה מהוות את התשתית לביצוע מגוון רחב של Uberות - החל בעבירות אiomים, המשך בעבירות גרים וחבלה חמורה וכלה בעבירות המתה - Uberות הגוררות מטבח הדברים פגיעה בגוף, בנפש וברכוש [ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (5.11.2019) (להלן - עניין סובח)].

9. מצאתי כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקורה דנא היא **בינונית**. מסקנה זו מבוססת על כל הנתונים הקשורים לנسبות ביצוע העבירה, כפי שיפורטו להלן:

בעניינו, הנאשם נשא כלפי נשק מסווג אקדמי בשעות היום בטבורה של עיר, וכן פוטנציאלי הנזק בהקשר זה הוא רב שכן אין לדעת לאיו תוצאות הרסניות היו מעשי של הנאשם מוביילים, וניתן אך לשער כי היו עשויים לכלול פגיעה בגוף, בנפש או בחו אדם מקום בו היה נעשה שימוש באקדח. גם שלא צוין בכתב האישום הרקע לנשיות האקדמי או נתון בדבר כוונה לעשות בו שימוש, הרי שאינו בכך כדי לגרוע מפוטנציאלי הנזק האמור. לעניין זה רأיתי להפנות לע"פ 4945 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.2014):

"**הסיכון שנשקל לשולם הציבור צריך להיליך בחשבו על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוען של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאלי קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשותות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתחה לעשות בו שימוש, ولو ברגעי לחץ ופחד.**"

יחד עם זאת, ומוביל לפגום בתוקףם של הדברים, סבורני כי יש טעם בטענתעו"ד מנשה לפיה מתחם העונש ההולם מושפע גם מסוג הנשקל, וניתן לבצע הבחנה מסוימת בין נשיות אקדמי לבין נשיות מטען חבלה או תת מקלע. הבחנה זו מתבקשת נוכח פוטנציאלי הנזק הטמון בנשקל, וניתן לומר בעניינו כי בשונה מהתת מקלע - טווח הירי באקדח קצר יותר ואין יכולתו להביא לנזק היקפי גדול ונרחב. קביעה זו עולה בקנה אחד עם פסיקת בית המשפט העליון:

"**מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשקל צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשקל שבו מדובר. שהרי, סוג הנשקל, כמו-גם היקף שבו נסחר, החזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות ביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאלי הנזק הכרוך במעשה העבירה... למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיימן מדרג עונייה בעבירות המבוצעות בנשקל, הנקבע, בין השאר, על-פי סוג, איות ונסיבות הנשקל שנעשה בו שימוש**" [ההדגשות המקורי - ב.ש] (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, פס' 10 (5.6.2013); וראו גם: ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פס' 8 (13.9.2017); ע"פ 8899/06 ארמן נ' מדינת ישראל, פס' 20 (29.7.2007)).

כמו כן, יש ליתן את הדעת לעובדה כי בפועל לא נעשה שימוש באקדח ולא נגרם נזק ממשי בגין העבירה בה הורשע הנאשם והנשקל נתפס על ידי המשטרה.

נתתי דעתיג גם לכך שהנאשם נסע, כאמור, ברכב יחד עם שניים נוספים כשהוא נושא עמו אקדח, מחסנית ו- 4 כדורים תואמים בשעות הצהרים בסביבת מגוריהם; לאחר שהבחן בשוטרים יצא מן הרכב כשהוא נושא את האקדח בניסיון להימלט; לא שעה לקוריאות השוטר שדליך בעקבותיו; והשליך את הנשקל והתחמושת לתוך חצר בית פרטי.

התנהלות זו צריכה אף היא לבוא לידי ביטוי בתחום העונש.

בשנים האחרונות חלה בבית המשפט העליון מגמה של החמרה ברמת העונשה בעבירות נشك, אשר באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין:

"חומרה היתרה הכרוכה בעבירות נشك והxicן הנשק מbijouן לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטתה. כמו כן, מסתמן בפסקה מגמה עקבית להחמיר את העונשה בגין עבירות אלו, באופן שהלום את מידת פגיעתו בערכיהם המוגנים ויקדם את מיגור התופעה... משכך, חרף עיקרונו העונשה האינדיבידואלית והأشك שיש ליתן לנשיבותו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגוזר את דיןו של מי שהורשע בbijou עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולו הרתעה והאינטראס הציבורי (ע"פ 17/8045 בראנטי נ' מדינת ישראל, פס' 11 (16.8.2018)).

וכן:

"המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשקech מחייב, מעבר למאזן "שים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבה שבידי הציבור, גם עונשה חמירה ומרתיעה בעבירות נשק... אזכור כי המחוקק ביטה את גישתו המחרימה לתופעה זו כאשר קבע עונשים חמירים של 7 שנים מאסר על רכישה או החזקה של נשק ללא רשות על פי דין, 10 שנים מאסר על נשיאה או הובלה של נשק ללא רשות על פי דין, ו- 15 שנים מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק ללא רשות על פי דין...; זאת אף ללא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת" (ענין סובח, פס' 17).

וראו גם: ע"פ 20/2017 כנען נ' מדינת ישראל, פס' 2 (27.1.2021); ע"פ 20/5807 שביב נ' מדינת ישראל, פס' 8 (30.12.2020); ע"פ 20/8017 מדינת ישראל נ' גריפאת, פס' 6 (22.12.2020); ע"פ 2564/19 אזרגנה נ' מדינת ישראל, פס' 10 (18.7.2019); ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, פס' 10 (8.3.2017).

10. מתוך כלל פסקי הדין שהוגשו על ידי הצדדים, ואחרים שאותרו על ידי, מצאתי את הבאים קרלוונטיים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם:

א. ע"פ 20/7177 כנען נ' מדינת ישראל (27.1.2021) - המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שיצא מפתח بيתו של שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח וכעbor מספר דקות פרק את האקדח והעביר אותו לנאים 2 בכתב האישום. בית המשפט המחויז קבע **מתחם עונשה שנוו בין 15 ל- 36 חודשים מאסר בפועל**, והשית על המערער **24 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ב. ע"פ 19/2564 איברהיים אזרגנה נ' מדינת ישראל (18.7.2019) - המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שקשר קשר עם אחרים וניהל עם משא ומתן לרכישת אקדח שהיה מצוי ברשותם במטרה לophobic בו. לאחר תיאום, הגיעו המערער ושותפו מלוד לירושלים, שם הועבר לרשותם אקדח גנוב ממכשירת חברת "גלוק", קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת. בסמוך לכך, נכנסו המערער ושותפו לרכב, הסתוו את האקדח מתחת למושב הנוסע שעליו ישב המערער, ועשו את דרכם חוזה מירשלים עד שנעצרו על ידי המשטרה. בית המשפט המחויז קבע **מתחם עונשה שנוו בין 12 ל- 40 חודשים מאסר בפועל**, והשית על המערער **16 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט

העלון דחה ערעור על חומרת העונש.

ג. ע"פ 4345 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (29.11.2018) - המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבירות של נשיאת נשק ונוהga בקהלות ראש ברכבו בעיר לוד כשהוא נושא בתא הכפות נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב", טען במחסנית מלאה בעשרה כדורים תואמים. שני שוטרים אשר הבחינו בניגתו מהירה וחסרת הזיהירות של המערער, כרזו לו לעזר את רכבו לצד הדרך, ובנסיבות אלה נתפס הנשק הטוען בתא הכפות. בית המשפט המחווי קבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 48 חודשים מאסר בפועל, והשיט על המערער 20 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. במסגרת ערעור שהוגש על חומרת העונש, קבע בית המשפט העליון כך: "איןנו סבורים כי יש מקום להטער מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא, אשר רצפתו (20 חודשים מאסר) תואמת בקירוב את שופטן על ידי בית משפט זה בעבירות מהסוג בו עסוקין, ביחס לנאים המצויים ברף התחthon של המתחם". יחד עם זאת, העונש שהושת על המערער הופחת והועמד על 17 חודשים מאסר בפועל, וזאת לאור סיכוי שיקומו והשתלבותו בהליך טיפול, ובשים לב לגילו הצעיר ולהעדר כל עבר פלילי.

ד. ע"פ 4135 ג'אסר נ' מדינת ישראל (22.2.2017) - המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבירות של החזקת נשק, הובלת נשק ונוהga בזמן פסילה בכך שהחזק בצדתו ליד ביתו אקדמי, שתי מחסניות ו- 13 כדורים. בשלב כלשהו, נטל המערער את האקדמי ממקום המסתור וחרף היותו פסול מנהga, נהג ברכבו כאשר האקדמי והתחמושת מוסתרים מתחת למושב הרכב. בית המשפט המחווי קבע לעבירות נשיאת הנשק מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 40 חודשים מאסר בפועל. לעבירות הנוהga בזמן פסילה נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ועד ל- 10 חודשים מאסר. על המערער הושת עונש כולל של 30 חודשים מאסר בפועל (כן הופעל עונש מאסר על תנאי כך שבסך הכל הושת על המערער עונש של 36 חודשים מאסר בפועל). בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ה. ע"פ 3877 ג'밸י נ' מדינת ישראל (17.11.2016) - המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של נשיאת נשק ברכך שבבקבות סכסוך שנתגלו בין קרוב משפחה של המערער לבין אחר, נסע המערער למקום מגש בו קבעו השניים להיפגש לצורך ישוב הסכסוך, כשהוא נושא עמו ברכב אקדמי טען במחסנית השכילה 14 כדורים. כשהגיעו למקום המפגש, עצר המערער את הרכב והחביא את האקדמי במכווני. באותו שלב הגיעו למקום שוטרים שהורו למערער להרים ידיים אך המערער הכרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדמי מאחוריו גבו. בית המשפט המחווי קבע מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשים מאסר בפועל, והשיט על המערער 34 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

מקרה זה חמור מעניינו, בהינתן העובדה כי העבירה בוצעה על רקע רצונו של המערער לישב סכסוך בין אחרים והשימוש בנשק נמנע בזכות התערבות המשטרה, בעוד שב unintנו לא ידוע דבר על הרקע לנשיאת האקדמי או כוונה לעשות בו שימוש.

ו. ע"פ 4982/15 שחיטה נ' מדינת ישראל (3.9.2015) - המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של נשיאת נשק ברכך שהחזק ברכבו במקום מוצנע אקדמי (שלא היה תקין) יחד עם מחסנית ריקה. בית המשפט המחווי קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשים מאסר בפועל, והשיט על המערער 20 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון קיבל ערעור על חומרת העונש והעמיד את עונשו

של המערער על **16 חודשי מאסר בפועל**.

בנסיבות דומה, עניינו חמור יותר שכן לא זו בלבד שהאקדח היה תקין; אלא שהנאשם נשא בנוסף אליו גם מחסנית ו- 4 כדורים תואמים. בית המשפט העליון קבע בעניין חיתה כי **"גם אם המחוזק אינו מבחין בין נשק תקין לשאיינו תקין, תיתכן לכך רלבנטיות מסוימת לעניין העונש"**.

ז. ע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.9.2013) - המערער הורשע לאחרר ניהול הוכחות בעבירות של נשיית נשק והסתיעות ברכב לביצוע פשע בכר שנג ברכב בעיר נצרת, יחד עם אדם נוסף, כשהוא נושא אקדח ובו מחסנית ריקה מ כדורים, כשהוא מוסתר תחת שטיחון מתחת לכיסא הנהג ברכב. שההובן המערער במחסום משטרתי, סטה מנתיבו לדרך ללא מוצא ועצר את הרכב. השוטרים הגיעו לרכבו של המערער ומצאו את האקדח. בתום החיפוש, המערער והאדם הנוסף נעקרו והובילו לתחנת המשטרה. בית המשפט המ徇קי קבע **מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשים מאסר בפועל**, והשיט על המערער **21 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ה גם שמדובר זה דומה בעבודתו לעניינו, לטעמי המקירה שבפני חמור יותר וזאת נוכח העובדה שמלבד האקדח, נשא עמו הנאשם גם מחסנית ובה ארבעה כדורים תואמים; וזאת במובן מעניינו של המערער אשר נשא מחסנית ריקה מ כדורים.

ח. ע"פ 3156/11 **זרαιעה נ' מדינת ישראל** (21.2.2012) - המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבירות של נשיית נשק, הובלת נשק והסתיעות ברכב לביצוע פשע בכר שנסע ברכבו, לאחר שהסליק בו אקדח מסוג "סמיוטיסון", מחסנית טעונה בצדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ ו קופסאות עם כדורי אקדח. האקדח והתחמושת נتفسו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. בית המשפט המ徇קי השיט על המערער **24 חודשים מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש.

ט. ת"פ (מרכז) 20-06-52416 **מדינת ישראל נ' מתאני** (12.1.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של נשיית נשק בכר שיצא ממתחם ביתו כשהוא מסתיר במכנסיו אקדח גנוב מדגם יריחו שהיה טעון במחסנית ו כדורים תואמים, ורכב על אופניו. רכב משטרתי שהגיע ממולו של הנאשם התנגש בו, והנאשם, שנפל מאופניו, החל לירות במהירות לכיוון בית עסק הנמצא במקום, והשליך את האקדח. במסגרת הסדר טיעון, גובשה בין הצדדים הסכמה כי התביעה תעותר לעונש של 27 חודשים מאסר בפועל ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעונה. בית המשפט המ徇קי קבע **מתחם ענישה שנע בין 15 ל- 40 חודשים מאסר בפועל**, והשיט על הנאשם **23 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים.

י. ת"פ (חי') 14115-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (28.1.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירות של נשיית נשק והפרעה לשוטר במלוי תפקידו בכר שנשא על גופו אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה קליבר 7.65 מ"מ ובתוכו מחסנית עם שלושה כדורים. שההובן הנאשם בניידת משטרה, נמלט מהמקום כשחשוטרים בעקבותיו, עד שנעצר. בית המשפט המ徇קי קבע **מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 36 חודשים מאסר בפועל**, והשיט עליו **20 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים.

יא.ת"פ (מרכז) 41522-05-18 **מדינת ישראל נ' אמר אזרגנה** (10.8.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירות של נשיית נשק והפרעה לשוטר במלוי תפקידו בכר שיצא בשעת צהרים מרכבו כשהוא

נושא מתחת חולצתו אקדמי חצי אוטומטי טען במחסנית ובה 14 כדורים 9 מ"מ. כשהבחין בשוטרים, נמלט הנאשם מהמקום, השוטרים רדפו אחריו, ובזמן שקפץ על חומה - האקדמי נפל מגופו. בית המשפט המ徇ז קבע **מתחם עונשה שנע בין 16 ל- 40 חודשי מאסר בפועל**, והשיט על הנאשם **21 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים (ובסך הכל 26 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי).

11. על יסוד כל השיקולים שפורטו, ראוי לקבע **מתחם עונש הולם הנע בין 16 ל- 40 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים

12. בבחינת הנسبות שאינן קשורות ביצוע העבירה, נתתי דעתך לננתונים הבאים:

שיקולים בעלי פוטנציאל ממtan:

התחשבתי בהודאותו של הנאשם, נטילת האחוריות לביצוע העבירה, הבעת החרטה והיחסכון בזמן הציבורי. אכן, כי אלמלא הודהה הנאשם, היה מקום להטיל עליו עונש חמור באופן משמעותי מזה שיטול עליו בסופו של יום.

נתתי דעתך גם למסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו של הנאשם (גע/1) ושל אביו (גע/2), ומצאתי ליתן משקל מוגבל גם לגילו.

שיקולים הפואלים לחובתו של הנאשם:

זקפתني לחומרה את עברו הפלילי המכבד של הנאשם (סעיף 3 לעיל). עיון בගילוון הרשותי (תע/1) מלמד כי עסקין בנאשם שהחל את דרכו העברינית כבר בגיל 16 ומאז ועד היום הורשע ארבע פעמים וריצה שלושה עונשי מאסר מחורי סורגי ובריח, והוא רק בן 26.

ההרישה המרכזית בගילוון היא הרשות בעבירה חבלה חמורה בנסיבות חמירות, וזאת לאחר שבהייתה קטין, ذكر קטין אחר 4 דקירות על רקע סכסוך בעקבות שימוש במצב, גرم לו לחבלות חמורות, ונדון **ל-3 שנות מאסר**.

רצף האירועים המתוארים בගילוון הרשות, אופי המעשים בהם היה מעורב והמשך הסתבכותו בפלילים פעמיים אחר פעמי מעדים כי הנאשם אימץ לעצמו את דרך הפשע כארוח חיים, והתנהגותו מלמדת על מגמה כללית של הסלמה שיש בה כדי להצדיק החמרה בעונשו בגין המתחם שנקבע.

13. על בסיס השיקולים שפורטו לעיל, ראוי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

.א. 30 חודשים מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 20.4.2020.

.ב. 9 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחררו כל עבירות נשקי מסוג פשע, או עבירות אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

.ג. 8 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחררו כל אלימות נגד הגוף מסווג עוון.

.ד. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורה, אשר ישולם ב-10 תשלוםויות חודשיות שוות החל מיום

1.6.2021 ועד לסיום התשלומים.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול קצין משטרה ו/או התייעזה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום כ"ח שבט תשפ"א, 10/02/2021 במעמד הנוכחים.

בני שגיא, שופט
סגן נשיא